

W ŻYCIU WIECZNE

Zapewne każdy z nas kiedyś odczuwał głód. Doświadczenie głodu posłużyło Panu Jezusowi do przekazania nam, że On dostrzega nasze potrzeby i chce im zaradzić. Głód w znaczeniu religijnym obrazuje pragnienie Boga.

Pan Jezus podczas każdej Eucharystii przemienia chleb w swoje Ciało i daje Je nam jako pokarm zapewniający życie wieczne. Częsta Eucharystia daje nam siłę do trwania przy Jezusie, słuchania Jego słów i wypełniania ich w życiu.

Jezus przywołał swoich uczniów i rzekł: „Żal Mi tego tłumu! Już trzy dni trwają przy Mnie, a nie mają co jeść. Nie chcę ich puścić zgłodniałych”. (Mt 15, 32)

POKARM NA ŻYCIE WIECZNE

Święty Mateusz Ewangelista opowiada (por. Mt 15, 32-39), że ludzie zafascynowani Panem Jezusem i Jego nauką zapomnieli nawet o jedzeniu. Pan Jezus dla nich rozmnożył chleb i ryby; nakarmił wiele tysięcy osób, tak że nikt nie był głodny, a nawet, „pozostałych ułamków zebrano jeszcze siedem pełnych koszów”.

Czyniąc ten znak rozmnożenia chleba, Pan Jezus potwierdził swoją boską moc. Uświadomił ludziom, że troszczy się o ich codzienne potrzeby, ale przede wszystkim chce zaspokoić głód życia wiecznego. Obiecał również, że będzie to czynił do końca świata.

**Tyś na pustkowiu chleb rozmnożył, Panie,
byśmy do nieba w drodze nie ustali.**

**Tyś stał się manną wędrowców przez ziemię,
dla tych, co dotąd przy Tobie wytrwali.**

**Panie, dobry jak chleb,
bądź uwielbiony od swego Kościoła,
bo Tyś do końca nas umiłował,
do końca nas umiłował.**

**Ziarna zbierzemy, odrzucimy chwasty,
bo fan dojrzewa, pachnie świeżym chlebem.
Niech ziemia nasza stanie się ołtarzem,
a chleb komunią dla spragnionych Ciebie.**

**Ty nas nazwałeś swymi przyjaciółmi,
jeśli spełnimy, co nam przykazałeś.
Cóż my bez Ciebie, Panie, uczynimy?
Tyś naszym Życiem i Oczekiwaniem.**

**Tyś za nas życie Swe na krzyżu oddał,
a w znaku Chleba z nami pozostałeś
i dla nas zawsze masz otwarte Serce,
bo Ty do końca nas umiłowałeś.**